

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Didaci Covarrvvas A Leyva Toletani Episcopi Segobiensis
... Opera Omnia**

**Covarrubias y Leyva, Diego de
Antverpiae, 1610**

Cap. XV. De Præcarii Revocatione, Et An Ea Libere Permissa Sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96570](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96570)

CAP. XV.

DE PRECARIJ REVOCATIONE, ET AN
EA LIBERE PERMISSA SIT.

IN PRINCIP.

Precarium liberè voluntate concedentis reuocari posse. Quinque modos reuertet Dueren. tit. de precario. ff. cap. 2. quibus precarium cum expresse, tum tacitè reuocetur.

Hæc autem reuocatio vsque adeo libera est, vt propria auctoritate possessione ingredi permiffum sit. Par. lib. 2. decif. Rot. Roman. 462. num. 2.

Num. 2.

Quo in loco elegèter distinguitur voluntas hominis eam voluntatem obtinentis à voluntate ipsius sedis Apostol. & sic dignitatis.

Declarat & sequitur Molina tom. 2. Disput. 298. versic. illud vero controuertitur. cum duob. seqq.

Num. 3. & 4.

Verb. Primus quando actus simpliciter validus est, &c. iunct. versic. secundus casus in hac controuersia constituitur.

Hos casus ab Auctore relatos explicat Molina tom. 2. disput. 298. versic. precarium finitur. & versic. longè vero diuersum quid est. Quorum posterior limitatur, quoties fauor publicus ac utilitas versatur, quocirca si Princeps ordinariam iurisdictionem licet ad beneplacitum concessit, non censetur reuocata morte concedentis, nisi in super reuocatio successoris accedat. Menoch. de Arbitrar. iudic. lib. 1. q. 69. nu. 8. 9. 10. Cappe. decif. Neapol. 16. Bodin. lib. 4. de republ. tit. 4. n. 441. Quod nec à moribus Gallorum in officis alienè est. functo enim vitâ Principe, officiarj nihilominus antiquum munus obeunt, quouique à successore aliter sit decretum. Pap. lib. 4. tit. 2. arr. 4.

Circa prædicta queri potest, an officiarj cum clausula; ad beneplacitum, vel, Donec placuerit, constituti, ab ipsis constituentibus munere suo destitui possint? Quâ in re hæc distinctio adhiberi consuevit, vt officiales Regij seu Principis licet prædictæ clausulæ eorum commiffionibus insertæ sint, nihilominus reuocari possint: nisi iudicio dictato per sententiam, calu quo deliquerint, vel in munere suo male versati sint. Papon. notar. 2. lib. 8. tit. d' Interdict. & actions possessioires. &c. versic. sera diuersa. cum seq. fol. mibi. 574. & in Arrest. Gall. lib. 4. tit. 12. arrest. 2. Guenois in annot. ad Imbert. lib. 1. insir. Forens. cap. 16. lit. V. Rebuff. ad constitut. Reg. tom. 3. tract. de Mater. possess. Arr. 4. gl. vnic. num. 9. 10. & 11. D. Anton. Fab. tit. C. de penit. defunct. 12. Est enim de prædictis officialibus vt de perpetuis iudicandum. Tyraq. de retract. conuent. §. 2. gl. vnic. num. 74. in fin. præterea cum talis remotio infamiam irrogaret, iniquum foret eos sine causa remoueri. Anton. Fab. C. de reuocand. donat. defunct. 18. in allegat. n. 1. Ceteri vero officiales à dominis inferioribus constituti, ad nutum eorum etsi nihil deliquerint muneribus suis priuari possunt. Pap. d. lib. 8. notar. 2. tit. d' Interdictis. &c. versic. sera diuersa. ibi. ne sera le pareil. licet clausula precaria coru cõcessioni non sit adiecta. D. Anton. Fab. C. de reuocand. donat. d. defunct. 18. quod ita limitatur, nisi ex causa matrimonij, compensationis seruitiorum, pretio, aut aliâ causa onerosa, officia nacti sint. Fab. vbi sup. Pap. d. tit. d' Interdictis. versic. Penitent. ne amonins. Aduertendum tamen est in Magno Consilio Mechliniæ anno 1568. Mense Decembri, non attentè supradictâ distinctione inter officiales Principis & vasallorum, officiali vasalli aduersus domini reuocationem possessionem fuisse seruatum: quod in Brabantia aliquoties etiam iudicatum est, atque inter cetera ita ann. 1598. definitum memini inter Ioann. Mellelo Impetrantem interdicti retinendæ, & Comitum de Cantecrode citatum, motâ controuersâ ob Præfecturam eiusdem loci. consiliente in causâ impetrantis D. Liefveldio summæ prudentiæ & doctriinæ viro, meo tunc temporis in praxi formatore.

Versic. PRIMVM VERÀ INTERPRETATIO.

Tamen mortuo delegante re integra.

Et hoc discrimen est inter iurisdictionem ordinariam & delegatam, quod illa, re etiam integrâ, morte concedentis non expiret: hæc vero tam morte, quam cessante iurisdictione delegantis ex quacumque aliâ causâ, nisi restituta esse desierit in delegato, euanescat. Molina d. tom. 2. disput. 298. versic. secundum hoc esse discrimen.

Num. 6.

Ea tamen reuocatio non potest statim & ita promptè fieri.

Nisi superueniat rationabilis causa cur statim reuocetur. Molina d. tom. 2. disput. 298. in princip. versic. Quamuis quod precari.

CAP. XVII.

EVICTIONIS MATERIA AD GREGORIANAM
CONSTITUTIONIS INTERPRETATIONEM
EXPENDITUR.

IN PRINCIP.

Nam quadraginta casus.

Quinquaginta & vnum recenset Gaspar. Caballin. tit. de euit. §. 5.

Num. 2.

Quod venditor quocumque casu nihil euitationis nomine prestare teneatur, posse ad huc emptorem re euitatâ ad pretium agere.

Nisi expresse conuictus sit, quod nihil pretij nomine prestabitur text. & ibi Gohofr. in l. emptorem. 12. §. fin. ff. de ac. cap. & vendit. Papon. Notar. 2. lib. 4. tit. de l' action ex emptio. versic. mais que sera-ce. cum seq. Imbert. in enchirid. in verb. Euidion. versic. assy Paul. de Castro. Schneid. in tit. de act. §. actionum section. de act. ex emptio. num. 43. Gomez. variar. resolut. tom. 2. cap. 2. num. 39. versic. prima quæstio & hoc quidem si venditor bonæ fidei fuerit: Nam si sciens rem esse alienam eam vendidit ignoranti, tunc (nihil etiâ refragante stipulatione contrariâ) empti actione & ad pretium. Molina de Insir. & iur. tom. 2. disput. 380. versic. secundum quædo. Pap. lib. 11. tit. 4. arr. 3. & ad damna subsequuta, idque obdolum in contractu interuenientem, tenetur. l. tenetur. §. fin. & ibi Gohofr. ff. de act. empt. Molina & Gomez. præcit. loc.

Ego non diffiteor hanc opinionem Accursij communem esse: cam tamen cenfeo satis dubiâ & omnino, vt liberè loquer, fallam esse.

Accursij sententiam præter citatos à Couarr. sequuntur Costal. in l. ex emptio. 11. §. qui autem ff. de act. empt. Ant. Gomez. variar. resolut. tom. 2. cap. 2. n. 39. versic. quod iteru sub intellige. Donell. tract. de euit. cap. 2. versic. cui consequens est. & versic. interim illud. ueritat. At Couarruizæ opinionem complexi sunt Imbert. in enchirid. in verb. euidion. versic. d' auantage le dict Balde. & Fachinus lib. 2. controuersiar. cap. 40. versic. maior. controuersa est.

Versic. AD EAM QUAESTIONEM.

Emptorem rei alienæ cum malâ fide & certâ rei alienæ scientiâ non posse de euitatione etiam ad pretium agere.

Hanc Couarr. sententiam sequuntur Gomez. variar. resolut. tom. 2. cap. 2. num. 42. & Eman. Soar. in addit. ad num. 39. versic. vero fuerit sciens. ltr. A. Tyraq. de retract. consanguin. §. 12. gl. 11. n. 10. & 11. Menoch. vol. 5. cons. 4. n. 15. Rot. Genuens. decif. 90. n. 39. Donell. in d. tract. de euit. cap. 2. versic. enim vero si sciens. Gall. lib. 2. obser. 139. num. 16. adeo vt si venditor nondum pretium esse consequutus, nullam tamen exceptionem habeat emptor quominus id venditori soluat. Gomez. loc. præcit. tit. de prædicta sententia procedit licet vel in genere tantum emptor.